

Андеграунд 70-80-х років

АВТОР СТУДЕНТ КВ-31, ФПМ, МІСІК ДМИТРО

Мета роботи

Дослідити андеграунде мистецтво радянської України в 70-80-х роках та познайомитися з деякими відомими київськими представниками

Нонконформізм

В СРСР нонконформізм – з латинської – «не відповідний», «не однаковий», «незгодний», складався з «неофіційного мистецтва» і андеграунда, які є дуже близькими поняттями

Андеграунд

Андеграунд або андеграундна культура — з англійської мови – «підпілля», сучасний термін на позначення альтернативної культури, яка виражається за межами встановленими засобами масової інформації. В деяких виданнях андеграунд називають “іншим мистецтвом”, “дисидентством в мистецтві”

Виникнення андеграунду в СРСР

Виник у 1950-і роки в країнах із тоталітарним-соціалістичним режимом. Йому притаманні бунтарство, відмова від загальноприйнятих цінностей, традицій норм та епатаж

В умовах тоталітарного режиму українській культурі випало розвиватись під впливом політики. Із-за офіційної в СРСР цензури майже всяке неофіційне, тобто не визнане владою мистецтво, включаючи музику і літературу, виявлялося андеграундом і, намагаючись існувати, іноді було змушене створювати свою субкультуру

Особливості андеграунду СРСР

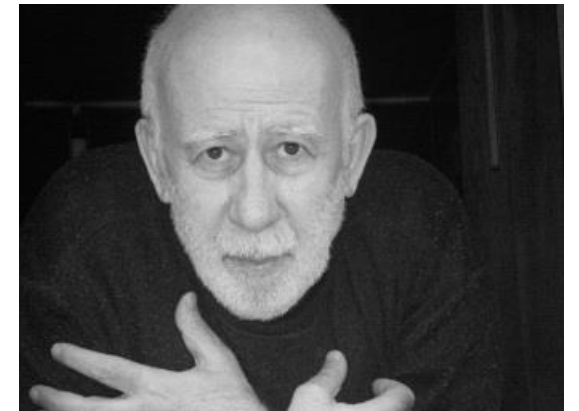
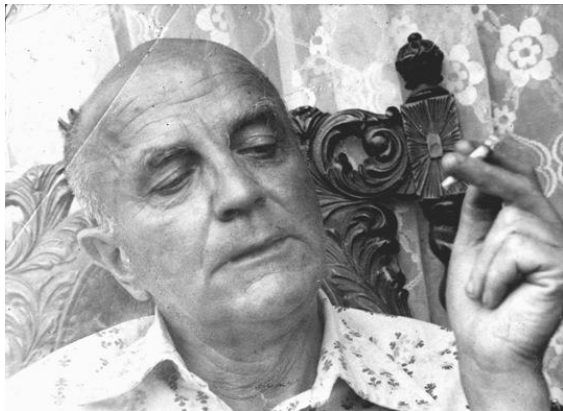
Художній андеграунд в СРСР – це вільна творчість, що виникла в умовах ідеологічної регламентації мистецтва в умовах тоталітарного суспільства

Однією з найважливіших характеристик андеграунда була його герметичність. Вимушено замкнених товариствах художників, що майже нічого не знали про інші групи, інформація передавалась вербально

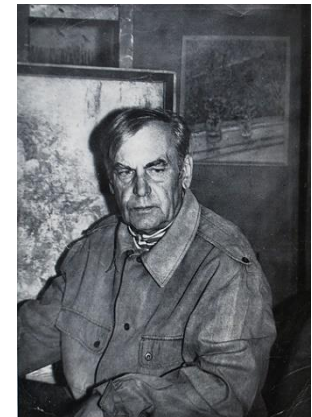
Представники

В андерграунді були такі постаті, як Павло Бедзір, Єлісавета Кремницька, Ала Горська, Людмила Семікіна, Іван Марчук, Роман і Маргіт Сельські, Карл Звіринський, Олег Соколов, Володимир Стрельніков, Олександр Ануфрієв, Вагріч Бахчанян та інші художники із професійною освітою

Спілка художників

В середині 70-х було створено молодіжне об'єднання Спілки художників. Андеграундні художники, які виставлялися раніше тільки в квартирах, клубах або бібліотеках, змогли брати участь у деяких офіційних виставках. Серед київських художників це були: Яким Левич, Зоя Лерман, Іван Марчук, Юрій Луцкевич, Валентин Реунов, Ірина Макарова-Вишеславська, Олександр Павлов, Олексій Орябинський, Юлій Шейніс, Михайло Вайнштейн, Євген Волобуєв, Анатолій Лимарев, Ада Рибачук, Володимир Мельниченко, Федір Тетянич і багато інших.

Висновок

Спочатку термін «андеграунд» позначав контркультуру, яка була створена на протиставлення масовій культурі. Але необхідно пам'ятати, що в андеграундному мистецтві було створено багато шедеврів. Надзвичайно швидкий темп розвитку сучасного мистецтва цього періоду був визначений саме андеграундом. Він був тією ланкою, що з'єднала авангард початку ХХ століття та модернізм 1960 – 1980-х рр. Таким чином, нонконформізм був витокком більшості процесів, що відбуваються в сучасному українському мистецтві.

Список літератури

- Айзенберг М. До визначення підпілля. // Прапор. 1998. № 6.
- Герасимчук О. А. Андеграунд // Енциклопедія Сучасної України. — Т. 1.— К. — 2001. — С.471.
- Гліб Вишеславський Андеграунд. // Термінологія сучасного мистецтва. — Париж-Київ, — 2010. — С.32-37.ISBN 978-966-96839-2-2.
- Гребьонкін В.А. Підпілля. М., 1998.
- Голуб Олена У «Русі». До ювілею андеграундної виставки, яка стала історією, Газета ДЕНЬ, № 212, 5 грудня 2007
- Єрасов Б.С. Соціальна культурологія.2-е ізд.М., 1996.
- Савицька О., Одеська школа сьогодні\\ Образотворче мистецтво № 3, 2004, С. 59 — 61

Дякую за увагу!
